

בעזהש"ת

קונטרס

דברות קודש

דברי אלקים חיים, שיחות קודש והליכות חיים
ממשנתו הטהורה של
כ"ק מרן אדמו"ר זצלה"ה

פרשת שמות

גליון תתקסד - שנת תשפ"ד

"וכמו"כ אבקש מכל אלו הלומדים דברי תורה שלי שיזכרו אותי לטובה
ויכוזו בשעת הלימוד לעילוי נשמותי בחדר זרחמים" (מה"ך הנצואה הקדושה)

התודה והברכה לידידינו הנכבדים התורמים בעין יפה למען הוצאת הגליון

הנה"ח החפץ בעילום שמו הי"ו
לזכר נשמת
כ"ק מרן אדמו"ר זצללה"ה
בעל הישועות משה' זי"ע

הרה"ג חיים בעק שליט"א
לע"נ הוריו
הרה"ח יעקב נטע ב"ר אשר אנשיל ז"ל
נלב"ע כ"ה אדר"ב תשע"ז
מרת חנה לאה בהרה"צ ר' ישראל אריה ע"ה
אדמו"ר מפרמישלאן לונדון
נלב"ע כ"ב טבת תשע"ד

הנה"ח ישראל ד. ג. שיטון הי"ו
קרית ויזניץ
להצלחה בכל הענינים

לע"נ
הרה"ח לוי ב"ר משה ז"ל
נלב"ע כ"א מנחם אב תשס"ה
זוגתו מרת פערל ב"ר שלמה ע"ה
נלב"ע ב' ניסן תשס"ז

לע"נ
הרה"ח אברהם ב"ר ישראל שמעון ז"ל
נלב"ע י"ג תמוז תש"מ
זוגתו מרת גאלדא ב"ר מתתיהו ע"ה
נלב"ע י"ט תשרי תשנ"ט

הרה"ח מנחם מענדיל מאיר הי"ו לע"נ אביו הרה"ח יהודה דוד ב"ר שם טוב ז"ל	התודה והברכה להנהלת איגוד מוסדות ויזניץ בארה"ק על הסיוע לאיתור והקצאת משאבים	הר"ר יוסף מכלוביץ הי"ו לע"נ אביו הרה"ח יחיאל מיכל ז"ל ב"ר יהושע זאב ז"ל
הר"ר יששכר דב בריזל הי"ו הר"ר חיים אשר בריזל הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן למז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר דב ברוס הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן למז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר אברהם אונגר הי"ו - ירושלים לרגל שמחת הולדת הבן למז"ט ובשעטומ"צ
הרב זאב שטרנבוך שליט"א לרגל שמחת הולדת הבת למז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר פינחס זעליג ארברמן הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד למז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר יהושע זליג הלפרין הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכד למז"ט ובשעטומ"צ
הרה"ח לוי יצחק כהנא הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו הבה"ח יעקב דושינסקי ני"ו	הר"ר אהרן צבי איצקוביץ הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת למז"ט ובשעטומ"צ	הר"ר נתן נטע הופמן הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת למז"ט ובשעטומ"צ
הר"ר חיים זאב ויזל הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח משה יעקב ני"ו	הרב אהרן אלי' פלדמן הי"ו הרב אפרים פישל פלדמן הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו - בנו הבה"ח שמעון נתן נטע ני"ו	

יוד"ל ע"י מכון 'אור פני משה' ויזניץ

רח' צמח צדיק 12 ק. ויזניץ | ת.ד. 4009 כ"ב | טל: 03-6749736 | פקס: 1533-6749736
לדרישת הספרים שכווצאת המכון, ניתן לפנות למשרדנו, או לנציגינו בריכוזי אנ"ש

כל הזכירות שמורות

לתרומות: 03-7630585 שלוחה 2520 או בעמדות נדרים פלוס ע"ש 'אור פני משה'

נרפס באישור ועדת הרצאה לאור' שע"י כד"ץ דקהלתנו הק'

דברי אלקים חיים

ליל שב"ק שמות תשל"ד

שבת התאחדות אנ"ש בצל כ"ק מרן אדמו"ר זצלה"ה
ושמחת הברית לנכדו הרה"ג ר' יצחק ישעי' שליט"א בן מרן אדמו"ר שליט"א

זהה תליא, הלימוד כראוי הוא הגורם לטהרה צפרט היסוד.

ועפ"י י"ל ויהי כל נפש, כ"ל נפ"ש גימ' תלמו"ד, הס"ת כל' נפש' עה"א גימ' הר"ת ש'מע י'שראל ה' א'לקינו ה' א'חד - יחודא עילאה, ור"ל הלומד תורה בכל נפשו ולא לימוד גרידא אלא מזורף לקבלת עול מלכות שמים דהיינו לבוא מלימודו לקיים המצוות, יצאי - התוצאה מלימוד כזה תהא - ירך יעקב, אשר הירך תהא צבחי' יעקב - מטתו שלימה, יתחטא ויזכה לירך יעקב לקדש היסוד, ואז יתהפכו הדינים לחסדים ורחמים, מויה"י - לשון נער (מגילה י:), יתהוה ק"ל, המכוון צמספרו, ורומז לחסד עדה"כ (תהלים נב, ג) חס"ד קל כל היום. גם זוכים מלימוד ע"מ לקיים שיתקבלו תפלתנו ותחנתנו ולא נשוב ריקם, וז"א יצא"י עה"כ גימ' הר"ת י'עננו צ"ים ק'ראנו, שלא זו בלבד שישמע שועתנו, אלא אף יעננו וימלא משאלותינו צמדה טובה.

והנה לקדושת היסוד נדרש שמירת העינים ושמירת המחשבה, כידוע (ירושלמי צרכות פ"א ה"ה) דעינא וליבא הם תרי סרסורי דעצירה, העין רואה והלב חומד וכלי מעשה גומרין (ע' רש"י סו"פ שלח), גם לריך לשמור צמאד מאד הפה והלשון שלא לדבר דיבורים שלא לרזון יעלו לה', כי צרית הלשון וצרית המעור מכונים זכ"ו (ספר יצירה פ"א מ"ג), וכמאמר אה"ו הק' באהצת ישראל (ליקוטים אות סד) על חסל סדור וכו', סדו"ר צגימ' ר"ע, סתם רע הוא פגם חטא הידוע, לחסל את הרע אפשר אס פסח - היינו פה-סח - כהלכתו, וזהו ירך יעקב שצעים נפש ויוסף

ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים (א, ה). עומדים אנו צימי השוצצ"ים המסוגלים להתעורר צתשובה לה', וצפרט צמדת יסוד לדיק לחיות צקדושה וטהרה צלתי לה' לצדו, התוה"ק מטהרת לאדם מכל סיג ופגם, כמוצא צשלה"ק (חושב"כ חקת דחמ"מ) עה"פ (צמדבר יט, יב) הוא יתחטא צו ציום השלישי, כי אף צומן הזה, שאין אפר פרה, יוכל האדם לטהר את עצמו כשדבק צהתמדת התורה ולומד ומלמד ע"מ לשמור ולעשות ולקיים, וכבר ארו"ל (צ"ר ת, צ) יומו של הקצ"ה אלף שנים, והתורה ניתנה צאלף השלישי שהוא יום השלישי, וזהו הוא יתחטא צו, שיתחטא ויטהר - ציום השלישי - צתורה שניתנה ציום השלישי, עיי"ש. וכדי שהלימוד יציאו למעשה צריכה להיות יראתו קודמת לחכמתו, היראה וקבלת עול מלכות שמים צציאהו לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך, וכך זוכה לטהרה לקדש עצמו צמדת היסוד, וצוה תלויה המתקת הדינים צחסדים ורחמים כנודע.

ואיתא מאה"ו הק' האמרי נועם עה"פ (דברים ז, יב) והיה עקב תשמעון, דהשי"ת מתנהג עמנו מדה כנגד מדה, אס האדם מקיים מה שלומד ומציא הלימוד שלו לידי עשיה, כמו כן הקצ"ה ישמע תפלתו ומקיים רצונו, משא"כ אס ח"ו אינו מקיים מה שלומד, גם הקצ"ה שומע התפלה, אבל אינו עושה משאלותיו, עכת"ד. העולה מכל זה אשר למען יעלו תחנונינו לפני השוכן שמים וגמתיק הדינים, נדרש לימוד לשם קיום המצוות, וקדושת היסוד, וכאמור אשר הא

ולהטיבם, להוסיף בלימוד התורה וצבדות השי"ת בחיות והתלהבות, להיזכר מהשצמות של אבי הק' ולילך בדרכו, לקדש העינים, הפה, המחשבה והיסקוד בקדושת תורה ושבת, ובאסיפה זו זוכים להשראת השכינה וליחוד קובה"ו, כמאמר אבי הק' עה"פ (מהלים קלג, א) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, שצ"ת אהוון שצ"ת, אחי"ם מלשון חמימות, מה טוב ונעים שבת חס בשבת אחים גם יחד, להתאסף בישיבת מרעים יחד עם חברים חרדים לדבר ה', וגם השי"ת שוכן אצלם, ג"ם נוט' מלך גדול, גם הוא יחד אהנו. ואמרתי להוסיף ר"ת שצת אחים ג"ם יחד ר"ת גימ' שד"י, זכה האסיפה להמשיך עלינו קבלת עול מלכות שמים, לתקן עולם במלכות שד"י, וע"ד שפירש אבי הקדוש זללה"ה עה"פ (בראשית מט, א) האספו ואגידה לכם, ואגידה לשון המשכה, לכ"ס אהוון מלך, ע"י אסיפת ודיבוק חברים ממשיכים כביכול את מלך מלכי המלכים עלינו, וזוכים ליחוד הקדוש קובה"ה ושכינתיה, ויש לרמוז גם זה בר"ת ה'אספו ו'אגידה ל'כם גימ' א"ם, לכ"ס אהוון מלך כנ"ל, ע"י אסיפה קדושה זוכים ליחד מלך ומלכות - אמא קדישא - קובה"ו.

בן יעורנו השי"ת שמשבת זו יושפעו עלינו השפעות רוחניות וגשמיות, וזכות אסיפתנו תקשר אותנו להשי"ת כרמוז בר"ת ו'יוסף ה'יה צ'מנרים גימ' אח"ד, ע"י אחדות מתקשרים באחד יחיד ומיוחד כנ"ל, ועי"ז נזכה ויוסף היה צמנרים, הס"ת ו'יוסף' היה עה"כ גימ' חלקי"ם, דיני חלקים יהיו וישרו רק על מנרים - אומות העולם, ולנו תהיה ישועה ורחמים, יוס"ף עה"א גימ' ק"ס שם הפדיון, השי"ת יפדה אותנו ויוציאנו משעבוד לגאולה כבימי לאתנו ממנרים, צננין הבית המקוה צצ"א.

היה צמנרים, הר"ת י'עקב ש'צעים נ'פש גימ' מחשצ"ה עה"א, הר"ת ו'יוסף ה'יה צ'מנרים גימ' עי"ן צמס"ק, הס"ת ו'יוסף' היה אהוון פ"ה, למען קדושת הירך צחי' יעקב אריך לשמור על המחשבה העינים והפה שיהיו צמנרים, מל' מנר"ים, לעשות להם מינר וגבול גדרים וסייגים, לצלתי עבור ח"ו על רלון השי"ת.

התאספנו

הק' זי"ע כאיש אחד בלב אחד, לעשות את השבת צמחינה אחת, להתרומם יחד צממימות להשי"ת ולקדושת השבת, להרגיש נעימות עריבות ואור קדושת שבת, כאן צמקום הזה שאבי הק' הפיח בנו רוח חיים, רוח ה', מקום שאבי הק' הדריך והנהיג אותנו בימי חיותו עלי אדמות לעבודת ה', להתלהבות, לחמימות, לשמחה, לקדושה וטהרה ועוד ועוד, התאספנו עתה - אחר זמן רב - לדברי תכלית, לזכור זכרונות ראשונות מימי הישיבה, מוצטחני שנשמתו הק' נמנחת פה אהנו כיום, ואסיפתנו זו היא לו לתענוג ונחת רוח עלום.

תכלית

אסיפה זו לשוב להשי"ת בכל לב ונפש, להתצונן ולהעביר שצט הביקורת על דרכינו ואורחותינו, להתחרט על העצר ולקבל על להבא לבל נשוב לכסלה עוד, וזה אפשר לכיון צפסוק ינאי ירך יעקב שצעים נפש, הר"ת והס"ת ינאי ירך יעקב עה"ת גימ' הר"ת חיים מ'איר צ'ן הינדא ישראל - שם אהמו"ר הק', הר"ת ש'צעים נ'פש' כר"ת נ'ועם ש'צת, והס"ת אהוון ש"ם רומז למאחז"ל (סוטה ה:): כל השם אורחותיו צעוה"ז וכו', התאספנו תלמידיו - ינאי ירך אבי הק', כולנו בני איש אחד נחנו, כי כל המלמד את צן חבירו תורה כאילו ילדו (סנהדרין יט:), למען הרגש נועם ומתיקות השבת, ולשם זה מוטל עלינו לשום אורחותינו

טוב יום בחצריך

ימי זוהר במחיצת הקודש

טבת תשנ"ה

הורה לומר בשמו לאלו המבוגרים שמצווה עליהם להסב אל השולחן. כן הביע רבינו הסכמה להוסיף ספסלים מסביב לשולחן ולהושיב שם אנשים כדי להמציא פתרון לבעיית המקום.

בתוך הדברים סיפר רבינו: ר' שלמה בנימין אקרלינג סיפר לי שאביו היה 'פורים רב' אצל הסבא קדישא זיע"א, פעם בעומדו על שולחן זקני הק' לשמח נענה בכאב: כל בעל בעמיו יושב בפורים בביתו ומחלק צדקה וכו', ואילו אני עומד כאן על השולחן, אומר דברי צחות ודברי הבל ואף אחד אינו משים לבו אלי. גם הרבי אינו מתעניין בי. נענה הסבא קדישא: אזוי זאגסטו? כאשר ישימו את החרסים על העיניים [כלומר אחר הפטירה] או אז תיווכח אם אני שם לבי אליך.

רבינו אמר שנהנה שפועלים ועושים כי אין בכחו לעשות הכל לבד.

עוד אמר רבינו אודות ההתאספות בלילות שבת: בזמנים הקשים [בימי צר ומצוק בגרויסוורדיין] ישב אבי הק' זיע"א בליל שבת עם הציבור, והיה הבית מלא אנשים, ביניהם הרבה שהיו 'טמירים ונעלמים' [חייבי גיוס לצבא שלא התייצבו ולא קיבלו שום אישור], ולפתע נכנסו שוטרים לבצע חיפוש. אבי הק' הוברח מהמקום מדלת אחורית, ואילו השוטרים דרשו בתוקף לראות מיהו ראש האסיפה. בקושי רב נפטרו מצרה זו. לפי הדברים הבנתי שבשבוע שאחריו בליל שבת לא יערוך אבי את השולחן לפני הציבור, אבל

יום ה פר' ויחי - יב בטבת

בקודש פנימה באו ראשי ועד החבורות, הרה"ג ר' יעקב לבין והרה"ג ר' מאיר צבי גנץ, למסור אודות פעילות הועד, הציגו רשימת החבורות שהוקמו בתקופה האחרונה והזכירו דברי רבינו על ההבדל הניכר בין אברך המאורגן בחבורה לבין זה שאינו מאורגן בחבורה.

רבינו: ודאי כן הוא. כי מי שאין לו חבורה איז אויסגעלאשן.

בהמשך העלו ענין הצפיפות בהיכל בעת עריכת השולחנות ואשר גורם לחסידים להימנע מלהשתתף בעריכת השולחנות מפני חוסר מקום, רבינו הביע רצונו לחשוב על הענין ולפעול בתחום זה, והזכיר שיש תכניות להרחבת ההיכל ואז יהא מקום לרבים. דא עקא שעד שהתכניות יצא לפועל, יתקבלו האישורים ותושלם הבניה יש למצוא לעת עתה פתרון זמני. רבינו אמר בתוך הדברים: לא חסרים אנשים להשלמת מנין, אבל היות ומדובר על ליל שבת, ואברכים שלמדו בישיבתנו והתחנכו לאור משנת רבותינו הק' אינן יכולים להשתתף בעריכת השולחן בליל שבת, יש ליתן הדעת ולמצוא פתרון.

הציעו את הרעיון, שניסו כבר בעבר, לזרז אברכים מבוגרים יותר העומדים על הפארענצ'עס לקבוע מקום ישיבה מסביב לשולחן, ואת מקומות על הפארענצ'עס למסור לאברכים צעירים, אך האברכים המבוגרים מסרבים, ובפיהם טענה שגם החסיד ר' יודל עביר רוזנברג לא העיז לשבת על יד השולחן בצל רבותינו זיע"א. אך רבינו

רבינו ערך קידושא רבה בביתו נאווה קודש, ופתח בנועם שיח לאמר:

אבי הק' פירש הכ' (ג, א) 'ומשה היה רעה',
'ומשה' נוט' מ'קדש ה'שבת ו'מברך ש'ביעי,
משה רבינו היה רועה את בני ישראל
בקדושת השבת, ער האט זיי אונגעפיטערט
מיט שבת. והרחיב רבנו בזה.

רבינו רקד עם החתן אהרן ישעי'
שטיינמץ לקראת שמחת נישואיו בחו"ל
ואמר רבינו: **החתן הוא נין ר' יחיאל**
שטיינמץ ע"ה, ער איז געווען א שטארקער
חסיד'ישער יוד, כל ענין שהיו נצרכים אצל
זקני הקדוש היה הוא הראשון שעסק בזה. כן
היו נמלכים עמו בראשונה בכל ענין הנוגע
לזקני הקדוש. היתה לו אהבה עזה לזקני
הקדוש זיע"א.

בעת עריכת ה'מיטאג טיש' אמר רבינו
בצחות לבנש"ק ר' הערשל הגר מלונדון:
צריכים ללכת לישון כי הזמן קצר. ענה ר'
הערשל, שהמקדימים לישון מאחרים
להתעורר. נענה רבינו: המאחרים לישון אין
מתעוררים בשעה רבע לתשע ובשעה תשע
כבר מתפללים. ישנם כאלה המתעוררים
בשעה רבע לשבע וכבר מתפללים בשעה
שבע.

ר' הערשל הפטיר, אלו כבר מסיימים
התפילה בשעה שבע ורבע. והגיב רבינו: אכן.
בעידן רעוא דרעוין לא אמר רבינו דברי
אלקים חיים עקב חלות ניטל. ופתחו בזמר
'אמונה כל זאת'. אחר פתח רבינו בניגון
'והיא שעמדה'.

בשעה שעברו לברכת פרידה אחר
הבדלה שאל רבינו לבחור אורח היכן הוא
לומד, ומה הוא לומד, וענה הלה: בבא קמא,
שאל רבינו באיזה דף עומד עתה, וענה: בדף
י"ב. ושאל רבינו האם עד דף יב כבר מבין
הכל, ופתח ושאל מה הדין, האם אפשר
לענוש מן הדין, בקל וחומר, האם עונשין
ממון מן הדין. וביקש רבינו מהאורח לברר
הדבר...

יום א פר' וארא - כב בטבת

בשעה 7 בערב יצא רבינו מביתו נאווה
קודש ונסע לירושלים. והגיע רבינו לישיבת

'שבת היא שבת', וגם בשבת הבאה ישב אבי
הק' עם הציבור כמידי שבת בשבתו.
ר' מרדכי שרצקי אמר לי שכל ימות
השבוע יש לו חיות מהאסיפה בליל שבת.

שב"ק פר' שמות - יד בטבת

תלמידי הישיבה קיבלו על עצמם להתחזק בשבתות
השובבי"ם בהתעוררות הלב בשעות עריכת השולחנות
הטהורים בלילי שבתות וסעודה שלישית. כשראש הישיבה
שליט"א מסר את הענין לרבינו הביע הנאה וקורת רוח.
בהגיע רבינו לבית המדרש הורה לכבד
כראוי את הרה"ח בנש"ק ר' הערשיל הגר
מלונדון, נכד רבינו הק' בעל "אמרי ברוך".
לתפילת מנחה עבר לפני התיבה הרה"ח
ר' שמעון טובק - ברוקלין ובזמר 'לכה דודי'
נתכבד הרה"ח ר' חיים שלמה הופמן -
לונדון.

כשעבר הציבור לברכת א גוט שבת עודד
רבינו את אחד המבוגרים אשר החל לחבוש
בשבת שטריימל, ושאל אותו בצחות האם
השטריימל אינו נושך...

בליל שב"ק בעת עריכת השולה"ט, אחר
שרבינו קידש על היין פתח בזמר אמת
ממצרים, בהמשך הורה לזמר ממקומך
מלכינו ועוד, לפני אמירת דברי אלקים חיים
שרו עזרת אבותינו והזמר ואמונה כל זאת.

רבינו נשא דברות קודש עה"פ (א, יז)
'ותיראן המילדות את האלקים ולא עשו
כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים'.

בעת עריכת השולחן השני כיבד רבינו
ביותר את בנש"ק ר' הערשיל הגר, ונתן לו
מכל סוגי הפירות. אחר הזמר 'קה אכסוף'
פתח רבינו בניגון 'השבת נועם הנשמות'.
אחר הזמר 'קה רבון' רקדו בניגון 'פרוק ית
ענך' ושרו הזמירות 'אודה לקל', 'צמאה
נפשי'. 'ישמחו במלכותך, 'ותמיד נספר', ובין
זמר לזמר שח רבינו בנועם שיח ג"פ. בסיום
שרו 'שבשפלנו זכר לנו'.

ביום השבת אחר התפילה נערכו ב'
בריתות, בברית לבן הר"ר מרדכי הערש גרין
אמר רבינו הברכות על כוס הרה"ק רבי משה
מלעלוב שהביא סב רך הנולד הרה"ג משה
ברנשטיין.

גם הזכיר האדמו"ר מבויאן את הרה"צ ר' מרדכי שרגא פרידמן הי"ד, חתן הסבא קדישא בעל "אהבת ישראל" בן דודו האדמו"ר רבי מנחם נחום מבאיאן, ואמר שהיארציט שלו חל לפני שבוע (ביום ט"ז בטבת), והזכיר רבינו שנפטר בטרנסניסטריה. וענה הן, ושיודעים שתאריך פטירתו הוא ביום זה.

רבינו הזכיר את הרבנית, דודתו מרת העניא הי"ד, ואמר שנטבעה בים. וסיפר רבינו: שלש אניות יצאו יחד באותו יום, האניה בה נסעה הרבנית העניא נטבעה על ידי הצוררים ימ"ש. בימי המצוקה היו לדאבוננו אנשים שמרוב היסורים כבר העדיפו למות רח"ל. והרשעים אמרו, לא. תמשיכו לחיות ולסבול.

הכח שלהם היה כי היה להם יותר נשק, ומכח זה ביקשו להרוג את כל היהודים, את כל יהודי דייטשלאנד ואירופא. הם השאירו אחריהם חורבן עצום, בגוף ובנפש.

הייתי באוקריינא בימי הקיץ העבר ראינו שם מה שחוללו, האנשים האלה הם הגרועים שבאנשים.

הרבי מבאיאן שליט"א אמר שכאן בארץ ישראל קם לתחיה כל התורה והישיבות וכו' ונענה רבינו: שרק יתנו לנו האפשרות להחזיק כל זאת. עד שרואים מהם כסף צריך להתאמץ מאד. מאידך, כמה כסף משחיתים במדינה עבור החינוך הקלוקל, הרבה פעמים כבר אמרתי שיבואו נא לראות אצלנו מה יודע ילד המתחנך אצלנו, ומאידך, מה יודעים הילדים שבחינוך שלהם.

רבינו פנה לבקר את מחותנו הגה"צ רבי אברהם דוד הורוביץ אבד"ק שטראסבורג. והאציל לו רוב ברכות, ושח על חסד הבורא שזוכים לדורות ישרים ומבורכים.

ופנה רבינו לבקר בבית הגה"צ רבי משה הלברשטאם חבר הבד"ץ העדה החרדית.

רבינו נתן שבח להשי"ת שנתראים כאן בבית, אחר שהגר"מ שהה בבית חולים. בהמשך התעניין רבינו בשלום בריאותו, ושאל אם הוא מצייט לבקשתו [רבינו הזהירו לפני תקופה לשמור על בריאות

ערלוי, ונתקבל רבינו על ידי כ"ק גאב"ד ערלוי [זצ"ל] ונכנס עמו אל החדר, אחר יצא רבינו מהחדר עם גאב"ד ערלוי ופנה להיכל הישיבה הסב אל השולחן ושח רבינו עם גאב"ד ערלוי בדברי תורה, ועסק בדברי החתם סופר בענין חצי עבד וחצי בן חורין.

אחר שרבינו נתכבד לברך על הפירות אמר שאינו רוצה לעכב את הרב מערלוי, שהרי התורה שלו חשובה מאד ונפרדו מתוך ידידות, וניגשו כל תלמידי הישיבה לברכת שלום.

בחורי ישיבת ערלוי שרו 'יפרח בימיו צדיק', 'אורך ימים', וגאב"ד ערלוי ביקש מהם לזמר 'ימים על ימי מלך' וגו' ויצא גאב"ד ערלוי ללוות את רבינו לרחוב העיר.

רבינו פנה לבקר בבית האדמו"ר מבאיאן שליט"א, ונסובה השיחה על חנוכת בית המדרש דחסידי סקווירא הנבנה בסמיכות לביתו. ונענה רבינו שיש בזה הפצת תורה וחסידות, והרי יהא בבית המדרש גם ת"ת ומקוה טהרה.

האדמו"ר מבאיאן אמר מאמר מאת הרה"ק מסדיגורה שאמר כאשר בנה את בית מדרשו, שהשי"ת יעזור שבזכות בנין בית מקדש מעט יזכה לתת אבן בבית המקדש, לפי דברי חז"ל (יומא לט). 'אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה, מלמטה מקדשין אותו מלמעלה'. וענה רבינו גם אמרו חז"ל (ב"ב עה): 'לא כירושלים של עולם הזה ירושלים של עולם הבא, ירושלים של עולם הזה כל הרוצה לעלות עולה, של עולם הבא אין עולין אלא המזומנין לה'. רק כאן בעולם הזה יכול כל הרוצה להיכנס לבית המדרש יכול לעשות כן, אבל בירושלים של מעלה לא נותנים לכל אחד להיכנס, רק מי שמוזמן לבוא יכול להיכנס.

האדמו"ר מבאיאן הציג את בניו ואמר על אחד מהם ששמו מרדכי שלמה, ונקרא על שם זקינו האדמו"ר מבאיאן זצ"ל, ושאל אם רבינו הכירו, והשיב רבינו בחיוב. והזכיר ראש הישיבה שליט"א שבימי בחרותו (שנת תשכ"ז) היה עם רבינו בארה"ב לבקר אצל אדמו"ר מבאיאן זצ"ל.

ולהניח מעט מהעול הגדול המוטל עליו בעניני הציבור].

הגר"מ: כשהרבי הזהיר אותי כבר היה מאוחר מדי...

רבינו: אני בקי בענינים אלו ממה שאני עובר עם הרבה אנשים. ישנם כאלו שאינם מסוגלים לעבוד כל כך הרבה והם עובדים מעבר לכוחותיהם.

ושאל רבינו אם משתתף בישיבות בבית דין. ושמע רבינו פרטים מדויקים על אופני הטיפולים השונים, והפטיר רבינו: צריכים להיות בריא בלי מעשיות.

הגר"מ: ב"תפארת שלמה" על חג השבועות מביא המדרש (שבת פז.) 'הוסיף משה יום אחד מדעתו, ובתוך הדברים כותב שהצדיק גוזר והקב"ה מקיים, ומי שאינו מאמין בזה אינו בכלל יהודי.

ואיחל רבינו שיהא רפואת הגוף ורפואת הנפש, וטעם מהכיבוד ואיחל ברכת לחיים וכו'.

הגר"מ: הרופא ציוה עלי לצאת לטייל, לכן הנני נוסע לשכונת הר נוף, ונכנסתי אל הישיבה לצעירים ונהייתי מאד.

רבינו: אכן, הרי זה ישיבה טובה ברוך ד'. אם היה לנו רק יותר כסף, היה אפשר להוסיף כהנה וכהנה. הרבה כסף הולך לטמיון עבור כלום.

בסיום בירך רבינו: אריכות ימים ובריאות, פרייליכע יארן, ולהתראות מתוך שמחות. א לעכטיגע וועלט ורוב נחת.

אחר ביקש רבינו מהנוכחים לצאת, ורבינו המתיק סוד שיח ביחידות דקות ארוכות. בצאת רבינו ביקש הגר"מ ללוות ורבינו התנגד בתוקף.

רבינו פנה לבית מדרשנו ברחוב נחמיה ובמשרד המוסדות נכנסו כו"כ לברכת שלום. אחר זמן מה נסע רבינו למעמד הנחת אבן הפינה לבית מדרש סקווירא בירושלים.

בהיכנס רבינו קידמו את פני הקודש בשירה אדירה 'ובכן צדיקים', כשרבינו מתברך בברכת ברוכים הבאים מאת חדב"נ האדמו"ר מסקווירא שליט"א וחדב"נ האדמו"ר מבעלזא שליט"א.

אחר שמנחה המעמד כיבד את רבינו לשאת דברים, פתח רבינו ואמר: במשנה ריש פסחים 'אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר', ומדייק ב"נועם מגדים" שהיל"ל 'בודקין החמץ', ומה בא 'את' לרבות. ומבאר על פי דברי הגמרא בהמשך (שם ז.) שלומדים מציאה ממצאה, ומציאה מחיפוש, וחיפוש מנרות, דכתיב (צפניה א, יב) 'והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות', ולכאורה וכי צריך השי"ת לחפש את ירושלים בנרות, והרי הוא מאיר לעולם כולו בכבודו, את כל העולם הוא מאיר, ולמה אמר אחפש את ירושלים בנרות.

אלא שמובא בספה"ק עה"פ (איכה ג, לט-מ) 'מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ד', כי טבע האדם כשרוצה לשוב בתשובה הרי הוא מחשב ומונה, עשיתי עבירה זו ועבירה זו, ועלי לשוב עליהם, אבער אז מ'דארף תשובה טוהן אויף מצוות דאס פאלט יענעם קיינמאל נישט ביי, שהרי עשיתי מצוה, התפללתי, למדתי, קיימתי מצוות, וכי מדוע עלי לחזור בתשובה על הדברים האלה. לכן אומר הפ' 'מה יתאונן אדם חי', א לעבעדיגער מענטש, על מה מתאונן ומתרעם, 'גבר על חטאיו', על העבירות שעשה ר"ל, אבל זה לבד לא מספיק, אלא נחפשה דרכינו ונחקרה, יש לחפש ולחקור גם בעניני הדרך הטוב, שצריך ללכת בו בעולם, וגם על המצוות, ונשובה אל ה". לראות איך התפללתי, אלו פנים היו לתפילה, איזו הכנה היתה למצוה, איזו הכנה היתה לתפילה וללימוד התורה. האם היתה זו מתוך קדושה וטהרה, בדחילו ורחימו, כדאיתא בזוהר הק' (תיקון 9) בענין 'אורייתא בלא דחילו ורחימו'. בשמים רוצים לימוד התורה מתוך יראה ואהבה. 'והיה בעת ההיא אחפש את ירושלים בנרות', 'ירושלים' היינו הצדיקים, יבוא העת אשר השי"ת יתבונן, לא על העבירות אלא על המצוות, 'אחפש את ירושלים בנרות', נרות רומז למצוות, כמ"ש (משלי ו, כג) 'נר מצוה ותורה אור', רוצה אני לחפש ולבדוק את המצוות גם כן. איך עשו את המצוה, האם בדחילו ורחימו, וכי התפילה היתה בדחילו ורחימו בקדושה

אבל אחר כך מגיעים גם המצוות, יש הרבה להאריך בזה, ומי שמעיין ב"ראשית חכמה" ובשאר ספרי יראה מתחיל לראות לפניו עולם חדש לגמרי, אלא שלדאבון הלב אין זמן ללמוד ספרי יראה.

אם מקימים בזה א לעכיטג וינקל של תורה וחסידות, מפיצים יותר טהרה, יותר קדושה, יותר יראה, יותר אהבה, פינת יקרת לחסידות הרי זה עולם אחר לגמרי, פנים אחרות, אם יש תורה עם חסידות יחד הרי זה מאיר את כל העולם, כי חסידות היינו עבודת ד', לבדוק את כל האברים עד כמה הם שמורים, מהראש עד הרגליים, לראות איך נראה כל אבר, זהו יסוד החסידות. וכאשר מוקמת כאן פינה לתורה וחסידות הרי זה מהדברים הגדולים ביותר, וברוך ד' שאכן זכו לכך.

אני מברך את חתני שליט"א באריכות ימים ושנים טובות, שיוכל הלאה להרחיב כח הקדושה בכל הצדדים, איפה שעומדים והולכים יש להרחיב את כח הקדושה, כח החסידות, כח לימוד ספרי החסידות וכח לימוד ספרי היראה, ללמוד ב"חובת הלבבות", אף אם ילמדו רק שער אחד, שער יחוד המעשה, כבר יבינו ויראו איך צריך לקיים מצוה, הרי זהו אחד מהכוחות הגדולים, תורה הקשורה עם עבודת ד'.

מקווה אני בעזרת השי"ת שבזכות זה נזכה לביאת המשיח, כמאמר ידוע שמביא ה"דגל מחנה אפרים" עה"פ (יד, ח) 'ובני ישראל יוצאים ביד רמה', ותרגומו 'בריש גלי', שמובא בכתבים של הבעש"ט הק' זיע"א ששאל את משיח אימתי אתי מר, ווען קומסטו שוין אראפ אויף דער וועלט - דו משיח, וענה לו: כאשר מעיינותיך יפוצו בקרב העולם אז אבוא, כלומר שביאת משיח תלויה בכוח הבעש"ט ותלמידיו, 'בריש' נוט' ר' ישראל בעל ש"ם, ע"כ.

אזוי ווי ס'שטעלט זיך אויף אי"ה א לעכטיגע וועלט פון תורה וחסידות, און מ'וועט אזוי גיין ווייטער און ווייטער, יעזור השי"ת אריכות ימים לחתני שיוכל לפעול הרבה, וכולנו ניוושע שנזכה לראות פני משיח צדקנו בב"א.

וטהרה? יש לך אדם העומד אחר התפילה, וכי הוא כבר התפלל? כך נראית תפילה? מתחילים קצת לבדוק את עצמם אפילו בעניני המצוות כיצד נעשו.

וזהו ביאור המשנה 'אור לארבעה עשר', מגיע זמן לפני פסח, ולפני כל יו"ט, בהם האדם בודק את עצמו מחמץ הרומז לעבירות, גם שאור רומז ליצר הרע, הולכים לבדוק חמץ ולחפש העבירות, אבל 'את החמץ', יחד עם העבירות תבדוק גם כן 'לאור הנר', הרומז למצוות כאמור, ווי אזוי די מצוה לייכט אויף דער וועלט, לאמיר זעהן ווי אזוי דאס זעהט אויס.

חשבתי בדרך רמז, כי 'אור' פירושו לעכטיקייט, 'לארבעה עשר' היינו ארבע פעמים עשר, שעולה כמנין אהב"ה הוי"ה עה"כ, אם רצונך באור של אהבת ד' חייב אתה יחד עם החמץ לבדוק ג"כ לאור הנר, לראות כיצד נראות המצוות שלך, כיצד נראית התפילה שלך. ס'קען זיין ס'איז שטארק גוט, אבער ס'קען זיין אז ס'פעלט א תיקון דארט.

עשו כאן ב"ה מעמד הנחת אבן הפינה, וחשבתי בדרך אפשר, כי פינה לשון 'מפנין', ואיתא בסוכה (נב.) ז' שמות יש לו ליצר הרע, ואחד מהם הוא אבן, כמ"ש ביחזקאל (לו, כו) 'והסירותי את לב האבן משרכם ונתתי לכם לב בשר', במסיבה כזו של אבן הפינה צריך לפנות את היצר הרע הנקרא אבן, מ'דארף איהם אוועקשטעלן אין דער זייט אריין. זיך מפנה זיין און זיך ארויספאקן אביסל פון דעם.

אני מבין שכבר דיברו כאן ואיני רוצה להאריך, כ'וויל נאר אזוי פיל איבערגעבן, ב"ה להודות ולהלל ולשבח את בוראי, על אשר חתני שליט"א עד ביאת גואל, זכה לעשות אבן הפינה ולהרחיב כח הקדושה, תדעו לכם דער יסוד החסידות איז אז מ'זאהל ביי יעדע זאך בודק זיין ווי האלט איך אויף דער וועלט, וויפל אהבה ויראה האב איך, זהו אחד מהיסודות של החסידות, שכל דבר שקול ומדוד אם זה בלתי לד' לבדו או שיש בו כוונות נוספות. לא די בזה שלא נעשתה עבירה, אכן גם על זה יש לחשוב,

יום ב פר' וארא - כג בטבת

לפני הצהריים נסע רבינו לנחם את הגה"ח ר' אליעזר דוד פרידמן, והרה"ג ר' שלמה איצקוביץ ובני המשפחה על פטירת הבת, האשה, האחות, האם.

ואמר רבינו: ניחום אבלים אינה מצוה קלה לפעמים. הרבה כוחות השקיעו [לרפואת המנוחה], אמרו תהילים, האריכו בתפילות, קבוצות שלמות אמרו תהילים זה אחר זה, בקעו רקיעים, השי"ת הוא מנהיג העולם.

ואמר הגרא"ד שהתפילות לא הלכו לאיבוד.

רבינו: ביקשו לראות את ה'טוב' בממשות. באו לפני לשאול בענין שינוי השם של המנוחה בתקופת החולי, אמרתי שאיני מתערב בענינים אלו, ואיני רוצה לומר לא הן ולא לאו. על פי המובא מהרה"ק ר' מיכל'ע מזלוטשוב זי"ע, שכתב בענין זה. רבי מיכל'ע היה איש חריף מאד, ובספר "באר מים חיים" (פר' בראשית ד"ה ויצר) כתב בזה דברים נוראים, לכן מאז שראיתי שם הדברים איני מתערב. [זה לשונו הק' שם: ועיקר קריאת שמות של אדם היה הכל לנפש חיה, כלומר לערך הנפש שבו, ששם זה הוא חיותו. ועל כן שמעתי מפי אדמו"ר נזר ישראל וקדושו אור עולם המפורסים מוה' יחיאל מיכל זצוקללה"ה. שאמר לי בפירוש שחלילה לשנות שם אדם החולה אם לא אדם שכל מעשיו כמעט ברוח הקודש, כי שם הנקרא לאדם בעת הוולדו, ודאי רובו ככולו מזדמן מאת הקב"ה, באשר הוא שמו למעלה והוא חיותו של אדם כל ימיו כאשר הוא חי על פני האדמה. והנה החולה ודאי צריך לחיזוק ביותר, ולפעמים אין לו חיזוק אחר כי אם זה החיזוק של השם, ואם עוקרין אותו כדרך שאומרין ומעתה לא יעקב יקרא עוד שמך וכו', והשם השני אפשר כי לא מחיותו הוא, ונשאר בלא מחזיק החיות שלו. ונחזור לענין, על כן סיים הוא שמו, כלומר הוא שמו למעלה באמת כן וכידוע מדברי האר"י ז"ל].

הגרא"ד שאל אם שמעו פעם מהסבא קדישא בענין שינוי שמות לחולה.

רבינו: איני יודע. הוא חולל פלאות בלי שינוי השם. זה היה בידו ובכחו. אכן לפעמים נגזרה הגזירה. מעשה באברך מוילחוביץ שנחלה במחלת הטיפוס, בימים ההם היה המחלה קשה מאד, בקעו רקיעים בתפילות

כי האברך היה בעל משפחה, ונגזרה הגזירה והאברך נפטר והניח אחריו בית עם עשרה יתומים. הייתי אז ילד והנני זוכר שהעולם התהפך, נכנסו אל זקיני הק' אך לא פעלו מאומה.

הסבא קדישא עצמו איבד בחייו ג' צאצאים, ב' בנות ובן, ילד כבן שש שנה. אחר שנחלה ל"ע נפטר תוך יום יומיים. את בתו הרבנית מסקוהל הכרתי, היה לה בית ברוכת ילדים, וכשחלתה הסיעו אותה לוויען, אחר הניתוח אצל פרופ' גדול במיוחד של אף אוזן גרון חזרה, אך נתברר שהטיפול לא הצליח ואחר כמה חדשים נפטרה. כן זכורני את ימי השבעה בבית זקיני הק' זיע"א כשנפטרה בתו הרבנית דבורה.

בדרך כלל לא התרגש הסבא קדישא כשאמרו לו דברי הרופא, ואם היה מתבטא שחושש ממה שאומר הרופא הבינו כבר שהמצב אינו מבשר טוב.

הגרא"ד: פעם סיפר רבינו שהזכירו חולה לפני האהבת ישראל ואמרו לפניו את דברי הרופא והסב"ק התרגש, ועפ"ז הבין הרבי מיד מה תהיה התוצאה.

רבינו: אכן היה זה בשבת אחר התפילה, וכאשר באו להזכיר את החולה לפני הסב"ק נכנס לערוך קידושא רבה, ובשעת מנחה היה כבר אחר הכל. היה מעשה בבחור שנחלה מאד על פענדעציט, בזמנים ההם לא היה כהיום, כי אז היתה המחלה מסוכנת מאד. אבי הבחור שלא היה לו שייכות לויזניץ, הגיע להזכיר כי הרופא אמר שהמצב מסוכן. הסב"ק לא התייחס לדברי הרופא, והבחור החלים וחי עוד כמה שנים עד ימי השואה.

הסבא קדישא לקח עליו אחריות, אלו אנשים שהם נשגבים מהשגתנו. פעם בהיות הסב"ק בקרלסבד ניגש אליו גוי, ושאל בן כמה שנים הוא האדון? זקיני הק' לא ענה לו, וכשהלך נענה הסב"ק, איני מכיר את הגוי וגם הוא אינו מכירני, לכן נראה שלא בא אלא להזכירני על שנות חיי, להתעורר לפעול. אך איני צריך שיזכירו לי, כי איני שוכח. יהודים אלו עברו כל הגבולות.

צריכים להתחזק, אליעזר דוד. אמרתי שניחום אבלים מצוה קשה לקיים.

ונתן רבינו צדקה, ואמר שיהא לעילוי נשמתה. ושאל רבינו אם שם המנוחה נשאר כמקדם 'חיה אסתר', אחר ניחם בברכת 'המקום ינחם אתכם' וכו'.

יום ג פר' וארא - כד בטבת

בערב ביקר בקודש פנימה האדמו"ר מפיטסבורג [זצ"ל].

באו בקודש פנימה בני חבורת צעירי ויזניץ, תלמידי הישיבה טשעבין, בראשות ראש החבורה הרה"ח ר' אהרן קליינמן, ואחר שהגישו כוללת קויטל אמר ראש החבורה שבני החבורה קיבלו עליהם בתקנה לימי השובבי"ם שלא לדבר דיבורי חול לפני התפילה. ונענה רבינו, וכי אחר התפילה כבר הותרה הרצועה ומותר לעסוק בדברים בטלים. עיינו בספרי מוסר וחסידות ותיווכחו בחומר הדבר. לדעת ר' נחמיה (סנהדרין צו) כוונת הכתוב 'כי דבר ד' בזה' (במדבר טו, לא) ליכל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. וב"ראשית חכמה" (שער התשובה פ"ז) מביא דברי המדרש תנחומא (ראה א) שכל מי שמבטל מן התורה כאילו כופר בקודשא בריך הוא, שלא נתן תורה לישראל אלא שיעסקו בה יומם ולילה. אחר המשיך רבינו לומר דברי הדרכה: **ברם דא עקא**, מעשה היצר ותחבולתו למנוע האדם מלימוד בספרי מוסר וחסידות, ובכך מסמא את עיניו לבל יביט במגרעותיו ובחסרונותיו, וממילא יהא מרוצה מעצמו ויחשיב עצמו כאדם השלם. ועד"ז פי' זקני הק' ה"אהבת ישראל" אמז"ל (ב"מ ל:) 'לא חרבה ירושלים אלא על וכו' שהעמידו דבריהם על דין תורה; ר"ל סבורים היו כי כל אורח חייהם וכל התנהגותם תואמים לדין ולדעת התורה, כלל לא העלו בדעתם שמא טועים המה. הם לא מצאו שום חסרון בעצמם עד שחשבו שכל דבריהם מעשיהם והתנהגותם הפגומים הנם על פי דין תורה. זו היא אחת הטעויות הנפוצות בעולם, אנשים שבעי רצון מעצמם ומהתנהגותם. לא פעם אחת נראה אדם הולך לביתו אחר התפילה, טליתו תחת בית שחיו, וכבר מרוצה. 'התפללתי היום'. אך הלזאת תיקרא תפילה. כן הוא בקיום מצוות השי"ת,

האם כפי שעשית המצוה כך צריכה היא להיראות, וכי זו היא מצוה כמאמרה. אולם כאשר מעיינים בספרי יראה מוסר וחסידות נוכחים לדעת מה ארוכה היא הדרך, כל אחד מתוודע לדף שלו ורואה כי התנהגותו איננה כדבעי. וזהו יסוד החסידות, לבדוק תמיד ולערוך חשבון על כל הילוך החיים, לבחון היכן יש צורך בשיפור ובתיקון.

ובכן גדלה ונשגבה מעלתה וחשיבותה של החבורה אשר עיקר מטרתה להתוועד יחד להתחמם ולהתרומם בעבודת השי"ת, לעורר איש את רעהו מתרדמת הזמן לבל יישקעו בהבלי העולם, ולבל יחשבו כי התנהגותם טובה ונכונה היא, אלא אדרבא ישבו ויטכסו עצות ותחבולות האיך לעלות מעלה מעלה ולתקן את הטעון תיקון.

אי אפשר להשוות בין בחור המאוגד בחבורה לבין זולתו, החבר מרגיש טעם בשבת קודש, בתפילה, ובעבודת השי"ת, ולעומתו מי שאינו שייך לחבורה חסידית אין מי שיעורר אותו לפקוח עיניו על מעשיו, בליל שבת הוא עייף, ולכן פונה לישון ואינו בא לשבת אחים, וממילא אינו שומע שום דברי התעוררות, חובות הלבבות ושאר ספרי מוסר אינו לומד, ב'עיתונים' שהוא כן קורא ימצא רק חדשות מהעולם הרחב, אך לא ימצא בהם תיקון לנפשו החולה. ואם כן מי יאמר לו מה יעשה ומה יפעל. הוא חי את חייו מעביר את ימיו ואת שנותיו ללא מחשבה. בלא תשומת לב, דבר אינו מפריע לו, דבר אינו חסר לו, תמיד יהא מרוצה ממעשיו, וכך חולפות שנותיו עלי אדמות.

אמרתי פעם אחת למאן-דהו, בין והתבונן, מי הם כותבי העיתונים, ואין כוונתי לעיתונים הפסולים, אלא אפילו הכשרים. לעומתם מי היו מחברי ספרי היראה והמוסר, יראי ד', הרבה למעלה מהראשונים, וא"כ בעת שהנך קורא בכתבי עת, הכי לא עדיף יותר לעיין בספרי יראה וחסידות ומוסר שנתחברו על ידי גדולים וקדושים, אשר דבריהם כגחלי אש, מעוררים הלבבות ומזככים הנשמות, מורים לאדם הדרך אשר ילך בה והמעשה אשר יעשה,

דברות קודש

חסידישע הייליגע שטוב, וההשפעה היא לדורי דורות.

אין ערוך לעבודה ולהשקעה בשנים אלו בקנין יסודות של חיות בחיים, חיות בשבת קודש, חיות בתפילה ובמצוות, חיות בלימוד תורת ד', ואזי מרגישים חיים אחרים, מחיים את כל האברים.

לא בכדי כותב ה"בני יששכר" (אדר ב, א) 'הצדקה הגדולה שבצדקות המלמד דעת לעני בדעת', 'כי אין לך עני כעני בדעת'. אם נתת לחם לאכול לעני הרעב ללחם החיית אותו, אולם אם הנך מלמד דעת לעני בדעת, לא אותו בלבד החיית, אלא גם את צאצאיו ואת דורותיו אחריו.

יעזור השי"ת שתהיה לכם הצלחה רבה ותקנותיכם תחזקנה מעמד. בסיום עברו כולם בסך לברכת הקודש.

יום ד פר וארא - כה בטבת

בבוקר קודם התפילה, בשעה שבע, נסע רבינו אל ציון רבותינו הק' והמתיק בתפילה.

יום ו פר' וארא - כז בטבת

רבינו התפלל בשעה מוקדמת מחמת הנסיעה לשבות עם מאות אברכים במגדל העמק בשבת התאחדות.

רבינו חבש שטריימל להחתן חיים מאיר פקשר, לרגל שבת עלייה לתורה, ואיחל רוב ברכות. כשיצא רבינו מבית רבינו האמרי חיים בדרכו אל ביתו נאווה קודש (אהבת שלום 45) שרו הבחורים 'עוד ישמע', לכבוד השמחה.

בשעה 11:15 בערך יצא רבינו מהבית [חבוש כובע] לעבר מגדל העמק, והחווה לכל הנוכחים א גוט שבת.

לתקן נפשו מכל זוהמת ומכל חלאת היצר הרע.

מטרת תקנות החבורה היא להציב גבול ומחסום בפני היצר, להוכיח לו ברורות, בענין זה וזה אין אתה בעל הבית עלי. אין לך שליטה עלי בזה. לכל בחור יש בעיות שונות עם היצר, ועליו להילחם כנגדו בתוקף עוז, להשריש בנפשו כי לא בכל דבר הנני מחויב לשמוע בקולו. הבעל דבר דואג תמיד רק לטובתו של האדם כביכול, תמיד מפתה הוא בדברי חלקלקות וצריך לענות כנגדו בתקיפות, לא, הכל טוב מאד, אבל לא אצלי. אינני רוצה להכיר אותך, עזוב אותי, תן לי מנוחה. זהו כח התקנה.

לדוגמא כאשר מקבל אדם על עצמו לקום לפנות בוקר, מיד יבוא היצר הרע וימנעהו ממעשהו בטענה: הרי עייף אתה, קר בחוץ, וכדומה. ברם בכח התקנה שקיבל על עצמו יתגבר עליו ולא ישמע בקולו.

צריכים לאסוף ולשעבד כל רמ"ח האיברים לעבודת השי"ת, לעצור בעד היצר, ובפרט כעת בימי השובבי"ם, צריך לומר ליצר: עתה אינני רוצה להכיר אותך. ואז ממילא שוב לא ירצה להכירו, ולא יהיה לו קשר אתו. וזאת לאחר שאזר האדם עוז בנפשו פעם אחת לאמור ליצר הרע במלוא התקיפות, הרף ממני, לך מאתי, איני רוצה להכירך. תן לי מנוחה. ובהמשך יעזוב אותו היצר לנפשו ולא יטרידנו שוב.

התגברו על היצר ובהדרגה תגדלו ותהיו ל'ערליכע אידן' עובדי ד', עזרו אחד לחברו. על כל אחד מבני החבורה להיות בקשר עם חבריו, ועליכם לדעת כי ההשקעה הרוחנית שלכם עתה תועלתה אינה רק לשעה אלא גם לעתיד. אתם גדלים ומתחתנים, מקימים א